Rada
Evropské unie

Brusel 14. října 2024
(OR. en)

14458/24

Interinstitucionální spis:
2024/0246(NLE)

FISC 196
ECOFIN 1139

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	10. října 2024
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2024) 447 final
Předmět:	Návrh PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/593, kterým se Italské republice povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2024) 447 final.

Příloha: COM(2024) 447 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 10.10.2024
COM(2024) 447 final

2024/0246 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/593, kterým se Italské republice povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Podle čl. 395 odst. 1 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1] (dále jen „směrnice o DPH“) může Rada jednomyslně na návrh Komise povolit kterémukoli členskému státu, aby uplatnil zvláštní opatření odchylující se od uvedené směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru DPH nebo zabránit určitým formám daňových úniků či vyhýbání se daňovým povinnostem.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 11. dubna 2024, požádala Italská republika o povolení nadále se odchylovat se od článků 218 a 232 směrnice o DPH, aby mohla pokračovat v uplatňování povinnosti elektronické fakturace. Platnost současné odchylky skončí dne 31. prosince 2024. V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH informovala Komise dopisem ze dne 12. září 2024 o žádosti Italské republiky ostatní členské státy. Dopisem ze dne 13. září 2024 uvědomila Komise Italskou republiku, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

V návaznosti na prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/593[2] zavedla Italská republika všeobecný systém povinné elektronické fakturace *Sistema di Interscambio* (SdI), a to rovněž v souladu s doporučením Rady ze dne 11. července 2017 k národnímu programu reforem Itálie na rok 2017 a stanoviskem Rady k programu stability Itálie z roku 2017[3]. Toto opatření bylo rozšířeno prováděcím rozhodnutím (EU) 2021/2251[4], jímž byly do oblasti působnosti opatření zahrnuty osoby povinné k dani, které využívají osvobození od daně pro malé podniky podle článku 282 směrnice o DPH.

Itálie zastává názor, že opatření, jehož cílem je bojovat proti daňovým podvodům a únikům, zjednodušit dodržování daňových předpisů, zefektivnit výběr daní a modernizovat italskou výrobu, a tím snížit administrativní náklady podniků, plně dosáhlo svých cílů.

Pokud jde o boj proti podvodům a daňovým únikům v oblasti DPH, opatření posílilo schopnosti daňové správy, zkrátilo dobu potřebnou k odhalení podvodů a daňových úniků v oblasti DPH a k reakci na ně a zlepšilo možnosti analýzy rizik. Opatření se dále ukázalo jako účinné preventivní opatření, neboť odrazuje daňové poplatníky od daňových úniků a podvodného chování.

Přestože není možné přesně vyčíslit, jaká část vymožených prostředků je přímo spojena se zavedením povinné elektronické fakturace, Itálie poskytla některé odhady. K ověření toho, zda lze nevykázanou zůstatkovou částku konkrétně přičíst zavedení elektronické fakturace, provedla Itálie mikroanalýzu. Ta se omezila na několik hospodářských odvětví zvláštního významu a na tomto základě byla sestavena skupina daňových poplatníků, u níž se porovnávalo, jak se chovala před zavedením elektronické fakturace a jak po něm. Ekonometrický přístup založený na použití složky B2C aktivních plnění coby hypotetického srovnávacího předpokladu umožnil stanovit příčinnou souvislost mezi zvýšením příjmů z DPH a zavedením povinné elektronické fakturace. Extrapolace výsledků hypotetické srovnávací analýzy na celý soubor daňových poplatníků vede k závěrům, které se výrazně neliší od závěrů získaných pomocí tabulkové metodiky. Kladné zůstatkové příjmy plynoucí z DPH, které nepřipadají na hospodářský cyklus, se odhadují na 1,7 až 2,0 miliardy EUR.

---

[1] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 99, 19.4.2018, s. 14.
[3] Úř. věst. C 261, 9.8.2017, s. 46.
[4] Úř. věst. L 454, 17.12.2021, s. 1.

Dále je třeba uvést, že zatímco v roce 2019, který byl prvním rokem uplatňování opatření, *Agenzia delle Entrate* díky včasným kontrolám fakturačních údajů odhalila a zarazila podvody a falešné přeplatky na DPH ve výši téměř 1 miliardy EUR, v roce 2022 se tato částka zvýšila na 9 miliard EUR.

Pokud jde o zjednodušení plnění daňových povinností, zavedení povinné elektronické fakturace umožnilo správci daně zpřístupnit daňovým poplatníkům předvyplněné záznamy o nákupu a prodeji, harmonogram pravidelného vyúčtování DPH, předvyplněná roční přiznání k DPH a předvyplněné platební formuláře včetně daní, které mají být zaplaceny, započteny nebo požadovány k vrácení (přičemž přednost mají ti, kteří používají elektronickou fakturaci). Elektronická fakturace umožnila odstranit řadu povinností, jako je vykazování fakturačních údajů o tuzemských plněních, podávání hlášení o nákupech pro Intrastat, povinnost poskytovat údaje o smlouvách uzavřených leasingovými společnostmi, půjčovnami a společnostmi poskytujícími pronájem a povinnost vykazovat plnění týkající se dodávek zboží z Republiky San Marino do Itálie.

Agenzia delle Entrate zpřístupnila od 10. února 2023 první předvyplněné roční přiznání k DPH týkající se plnění uskutečněných v roce 2022 pro všechny osoby povinné k dani, na něž se tento režim vztahuje (přibližně 2,3 milionu osob), které kromě toho, že prostřednictvím speciálního aplikačního softwaru mohou nahlížet do přiznání, měnit je, doplňovat a odesílat a hradit splatnou DPH, si mohou tyto údaje jednoduchým způsobem stáhnout a porovnat je s údaji ve svém vlastním aplikačním softwaru.

Nedávno byly zprovozněny další funkce určené k propojení se systémy řízení provozovatelů nebo jejich zprostředkovatelů, což umožňuje okamžité a rozsáhlé stahování předvyplněných údajů a výměnu informací užitečných pro doplnění záznamů v rejstřících, jakož i informací, které mají být vykázány ve formulářích daňových přiznání.

Agenzia delle Entrate zároveň nabízí internetovou službu, která osobám povinným k DPH umožňuje kontrolovat, případně měnit a automaticky platit kolkovné uvedené na prodejních fakturách podléhajících tomuto poplatku.

Podle Itálie přineslo zavedení povinné elektronické fakturace další výhody, neboť zjednodušilo proces fakturace jak pro vystavovatele, tak pro příjemce, a umožnilo rozvoj souvisejících služeb, na jejichž základě lze sledovat výkonnost podniku v reálném čase, včetně například řízení peněžních toků. Dále se v souvislosti s pandemií COVID-19 ukázalo, že údaje z povinné elektronické fakturace jsou velmi užitečné při analýze změn v ekonomice souvisejících se zdravotní krizí a při zavádění nejvhodnějších podpůrných opatření.

Prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/593 platí do 31. prosince 2024, a proto Itálie požádala o povolení nadále se odchylovat se od článků 218 a 232 směrnice o DPH, aby mohla pokračovat v uplatňování povinnosti elektronické fakturace.

V Radě je však aktuálně projednáván návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH pro digitální věk[5] (návrh týkající se DPH v digitálním věku). Touto směrnicí se změní článek 218 a zruší článek 232 směrnice o DPH. Tato reforma, až bude přijata, umožní členským státům zavést povinnou elektronickou fakturaci, aniž by musely žádat o další odchylky od směrnice o DPH za účelem zavedení takovýchto systémů. Povolení umožňující Itálii nadále se odchylovat od článků 218 a 232 by se proto mělo prodloužit pouze na dobu, než tato reforma vstoupí v platnost.

[5] COM(2022) 701 final.

Navrhuje se proto prodloužit povolení do 31. prosince 2025. Vzhledem ke krátkému období, na které je toto prodloužení platnosti uděleno, by v případě, že by Itálie potřebovala toto povolení dále prodloužit, neměla být zapotřebí žádná zpráva.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Článek 218 směrnice o DPH staví faktury v papírové a elektronické podobě na stejnou úroveň, když stanoví, že členské státy přijmou jakožto faktury dokumenty nebo sdělení v papírové nebo elektronické podobě. Podle článku 232 směrnice o DPH je použití elektronické faktury podmíněno souhlasem příjemce. Povinná elektronické fakturace, jak je zavedena v Itálii, se skutečně odchyluje od obou těchto ustanovení.

Odchylka může být povolena na základě článku 395 směrnice o DPH, aby se zjednodušil postup výběru DPH nebo se zabránilo určitým formám daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. Vzhledem k tomu, že na základě údajů poskytnutých Itálií přispělo odchylující se opatření jak k boji proti daňovým podvodům a únikům, tak ke zjednodušení výběru daní, je odchylka v souladu se stávajícími politickými ustanoveními.

Odchylka ukládající povinné elektronické fakturace je rovněž v souladu s doporučením Rady k národnímu programu reforem Itálie na rok 2017[6], aby „*Itálie v letech 2017 a 2018 činila mimo jiné opatření, jimiž by rozšířila povinné používání elektronické fakturace a elektronických plateb*“.

Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2022/133[7], prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2022/1003[8], prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2023/1551[9] a prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2023/1553[10] byla podobná povolení umožňující odchýlit se od článků 218 a 232 směrnice o DPH za účelem zavedení povinné elektronické fakturace udělena Francii, Polsku, Německu a Rumunsku.

V roce 2020 Komise přijala „*Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě: akční plán pro spravedlivé a jednoduché zdanění podporující strategii oživení*“[11]. Jedním z opatření předpokládaných v tomto akčním plánu je přijetí legislativního návrhu Komise zaměřeného na modernizaci povinností vykazování DPH. Jak je uvedeno v akčním plánu, tento návrh by měl mimo jiné pomoci zefektivnit mechanismy vykazování, které lze použít na domácí plnění. V této souvislosti je také posuzována potřeba dalšího rozšíření elektronické fakturace.

Na základě tohoto akčního plánu přijala Komise dne 8. prosince 2022 návrh směrnice týkající se DPH v digitálním věku, který je nyní projednáván v Radě. Touto směrnicí se změní článek 218 a zruší článek 232 směrnice o DPH. Tato reforma, až bude přijata, umožní členským státům zavést povinnou elektronickou fakturaci, aniž by musely žádat o další odchylky od směrnice o DPH za účelem zavedení takovýchto systémů. Z tohoto důvodu by po provedení tohoto návrhu směrnice členskými státy ztratilo toto rozhodnutí Rady jakýkoli praktický účinek.

---

6 Úř. věst. C 261, 9.8.2017, s. 46.
7 Úř. věst. L 20, 31.1.2022, s. 272.
8 Úř. věst. L 168, 27.6.2022, s. 81.
9 Úř. věst. L 188, 27.7.2023, s. 42.
10 Úř. věst. L 188, 27.7.2023, s. 48.
11 https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e8467e73-c74b-11ea-adf7-01aa75ed71a1.0005.02/DOC_1&format=PDF

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Článek 395 směrnice o DPH.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Vzhledem k ustanovení směrnice o DPH, z něhož návrh vychází, se zásada subsidiarity nepoužije.

• Proporcionalita

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality. Rozhodnutí se týká povolení uděleného členskému státu na základě jeho vlastní žádosti a nezakládá žádnou povinnost.

Zavedení povinné elektronické fakturace proběhlo hladce, bez zvláštních problémů. Podle informací předložených Itálií přispělo k dosažení cílů, které byly sledovány v oblasti boje proti podvodům a daňovým únikům v oblasti DPH, a zároveň zjednodušilo výběr daní.

Opatření se vztahuje na všechna plnění uskutečněná na italském území mezi osobami povinnými k dani usazenými v Itálii. Z oblasti působnosti opatření jsou proto vyloučena plnění uvnitř Společenství, jak je uvedeno v 7. bodě odůvodnění prováděcího rozhodnutí (EU) 2018/593. Z oblasti působnosti opatření jsou rovněž vyloučeny osoby povinné k dani, které jsou registrovány v Itálii, ale nejsou usazeny na jejím území, takže plnění, jichž se účastní, nepodléhají povinné elektronické fakturaci.

Itálie se domnívá, že rozšíření oblasti působnosti na osoby povinné k dani, které využívají osvobození od daně pro malé a střední podniky, umožnilo systém doplnit, vyhnout se nesrovnalostem a mezerám v informacích a zároveň zlepšit komunikaci malých podniků s daňovými orgány, jakož i jejich digitální kapacitu a konkurenceschopnost. Zátěž spojenou se zavedením této povinnosti zmírnila podpora, kterou poskytuje *Agenzia delle Entrate* v podobě bezplatných služeb vytváření, přenosu, příjmu a digitálního ukládání elektronických faktur.

Italská daňová správa totiž bezplatně zpřístupnila různá řešení, jako je softwarový balík pro instalaci na počítače nebo aplikaci pro mobilní zařízení, které daňovým poplatníkům umožňují jednoduché vytváření a přenos elektronických faktur. Těmito opatřeními se uvedeným společnostem snižují současné náklady na vystavování a zpracování faktur, jako jsou náklady na tisk nebo archivaci, a zároveň se jimi omezuje možnost vzniku chyb.

Povinná elektronická fakturace navíc umožnila italské daňové správě nabízet daňovým poplatníkům různé online služby. Zavedením povinné elektronické fakturace se kromě toho zrušilo i několik ohlašovacích povinností.

Odchylka je zároveň časově omezená, dokud harmonizovaná pravidla neumožní členským státům zavést povinnou elektronickou fakturaci.

Zvláštní opatření je tudíž úměrné sledovanému cíli, jímž je boj proti daňovým únikům a zjednodušení výběru daní.

• Volba nástroje

Navrhovaný nástroj: prováděcí rozhodnutí Rady.

Podle článku 395 směrnice o DPH je odchylka od společných pravidel pro DPH možná pouze v případě, že ji jednomyslně schválí Rada na návrh Komise. Prováděcí rozhodnutí Rady je nejvhodnějším nástrojem, neboť může být určeno jednotlivému členskému státu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Posouzení dopadů**

Itálie požádala o povolení nadále uplatňovat povinnou elektronickou fakturaci na všechny faktury, které vystaví osoby povinné k dani usazené na území Itálie jiným osobám povinným k dani nebo konečným spotřebitelům. Povinná elektronická fakturace by se měla vztahovat také na zjednodušené faktury, doklady vydané na základě článku 219 směrnice o DPH a faktury týkající se plnění osvobozených od daně. Neusazené osoby povinné k dani se mohou rozhodnout, že budou zasílat své faktury prostřednictvím systému SdI.

Osoby povinné k dani již přizpůsobily své systémy požadavkům povinné elektronické fakturace. Neprodloužení platnosti povolení by znamenalo, že náklady vynaložené na toto přizpůsobení by pro osoby povinné k dani představovaly utopené náklady, zatímco by pravděpodobně musely vynaložit další náklady spojené s přizpůsobením se novému systému vykazování, který by mohl být zaveden jako náhrada povinné elektronické fakturace.

Podle Itálie elektronická fakturace přinesla skutečné výsledky v boji proti daňovým podvodům, jelikož informace jsou úplnější, rychleji dostupné a lépe dohledatelné. Opatření se také ukázalo jako účinné preventivní opatření, neboť odrazuje daňové poplatníky od daňových úniků a podvodného chování. Zasílání faktur prostřednictvím systému SdI poskytlo *Agenzia delle Entrate* včasný a automatizovaný přístup k veškerým informacím, které jsou relevantní pro daňové účely. Rozšíření působnosti opatření na osoby povinné k dani, které využívají osvobození od daně pro malé a střední podniky, umožnilo systém doplnit a zabránit nesrovnalostem a mezerám v informacích. V důsledku toho mohou správci daně provádět včasné a automatické kontroly shody mezi přiznanou a zaplacenou DPH.

Na základě údajů, které Itálie předložila, lze kladné zůstatkové příjmy plynoucí z DPH, které nepřipadají na hospodářský cyklus, odhadovat na 1,7 až 2,0 miliardy EUR. Dále je třeba uvést, že zatímco v roce 2019, který byl prvním rokem uplatňování opatření, *Agenzia delle Entrate* díky včasným kontrolám fakturačních údajů odhalila a zarazila podvody a falešné přeplatky na DPH ve výši téměř 1 miliardy EUR, v roce 2022 se tato částka zvýšila na 9 miliard EUR.

Díky údajům z elektronické fakturace poskytuje *Agenzia delle Entrate* daňovým poplatníkům různé služby, jako jsou předvyplněné záznamy o nákupu a prodeji, předvyplněná pravidelná vyúčtování DPH, předvyplněné roční přiznání k DPH s příslušným harmonogramem provedených výpočtů a předvyplněné platební formuláře včetně daní, které mají být zaplaceny, započteny nebo požadovány k vrácení.

Zavedení elektronické fakturace dále umožnilo odstranit řadu povinností, z nichž některé nespadají výlučně do oblasti DPH, jako je vykazování fakturačních údajů o tuzemských plněních, podávání statistických hlášení o nákupech pro Intrastat, povinnost poskytovat údaje o smlouvách uzavřených leasingovými společnostmi, půjčovnami a společnostmi poskytujícími pronájem a povinnost vykazovat plnění týkající se dodávek zboží z Republiky San Marino do Itálie.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Opatření nebude mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

2024/0246 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/593, kterým se Italské republice povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1], a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2018/593[2] bylo Itálii povoleno do 31. prosince 2021 zavést opatření odchylující se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES (dále jen „zvláštní opatření“) za účelem zavedení povinné elektronické fakturace pro všechny osoby povinné k dani usazené na území Itálie, s výjimkou osob povinných k dani, na které se vztahuje osvobození od daně pro malé podniky uvedené v článku 282 uvedené směrnice.

(2) Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2021/2251[3] bylo Itálii povoleno uplatňovat zvláštní opatření do 31. prosince 2024 a jeho oblast působnosti byla rozšířena tak, aby zahrnovala osoby povinné k dani, které využívají osvobození od daně pro malé podniky podle článku 282 směrnice o DPH.

(3) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 11. dubna 2024, požádala Itálie o povolení nadále se odchylovat se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES, aby mohla pokračovat v uplatňování povinnosti elektronické fakturace.

(4) Komise o žádosti Itálie informovala ostatní členské státy dopisy ze dne 12. září 2024. Dopisem ze dne 13. září 2024 uvědomila Komise Itálii, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.

(5) Itálie tvrdí, že zavedený systém povinné elektronické fakturace, jež všechny vystavené faktury zasílá prostřednictvím systému „Sistema di Interscambio“, který spravuje italská daňová správa, plně dosáhl svých cílů, jimiž jsou boj proti daňovým podvodům a únikům, zjednodušení dodržování daňových předpisů a zefektivnění výběru daní, a tím snížil administrativní náklady podniků.

(6) Dne 8. prosince 2022 přijala Komise návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH pro digitální věk[4] (návrh týkající se DPH

[1] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 99, 19.4.2018, s. 14.
[3] Úř. věst. L 454, 17.12.2021, s. 1.
[4] COM(2022) 701 final.

v digitálním věku). Komise navrhuje změnit článek 218 a zrušit článek 232 směrnice 2006/112/ES. Je tedy možné, že bude přijata směrnice pozměňující uvedené články, což by členským státům umožnilo zavést povinnou elektronickou fakturaci a odstranilo by nutnost žádat o další zvláštní opatření odchylující se od směrnice 2006/112/ES. Toto rozhodnutí by se proto mělo přestat uplatňovat od data, od kterého budou členské státy povinně uplatňovat případné vnitrostátní předpisy, jimiž se provedou ustanovení směrnice pozměňující uvedené články.

(7) Vzhledem k pokroku dosaženému v Radě při jednáních o návrhu týkajícím se DPH v digitálním věku je vhodné prodloužit platnost zvláštního opatření pouze o dobu nezbytnou k zajištění kontinuity stávajícího povinného systému elektronické fakturace, dokud nevstoupí v platnost změna směrnice 2006/112/ES týkající se článků 218 a 232. Pokud by kontinuita takového systému vyžadovala další prodloužení platnosti zvláštního opatření, bylo by takové prodloužení případně na požádání povoleno o dodatečnou dobu.

(8) Zvláštním opatřením by nemělo být dotčeno právo zákazníků obdržet papírové faktury v případě plnění uvnitř Společenství.

(9) Zvláštní opatření nebude mít negativní vliv na celkovou výši daňových příjmů vybraných ve fázi konečné spotřeby a nebude mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

(10) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/593 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/593 se mění takto:

článek 4 se nahrazuje tímto:

„*Článek 4*

Toto rozhodnutí se použije do dne, který nastane dříve:

a) 31. prosince 2025, nebo

b) datum, od kterého mají členské státy uplatňovat vnitrostátní předpisy, které jsou povinny přijmout v případě přijetí směrnice, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH pro digitální věk, zejména články 218 a 232 uvedené směrnice.“

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda